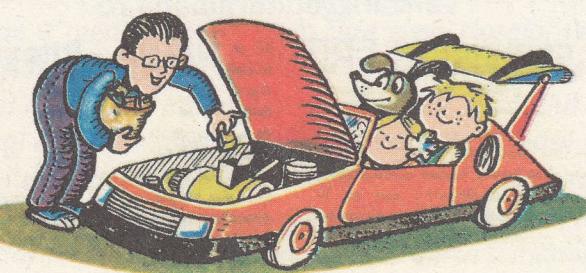

Alexandru Mironov

ÎNTÂMPLĂRI
DIN
ZIUA-DE-DINCOLO-DE-MÂINE

Editura Diana

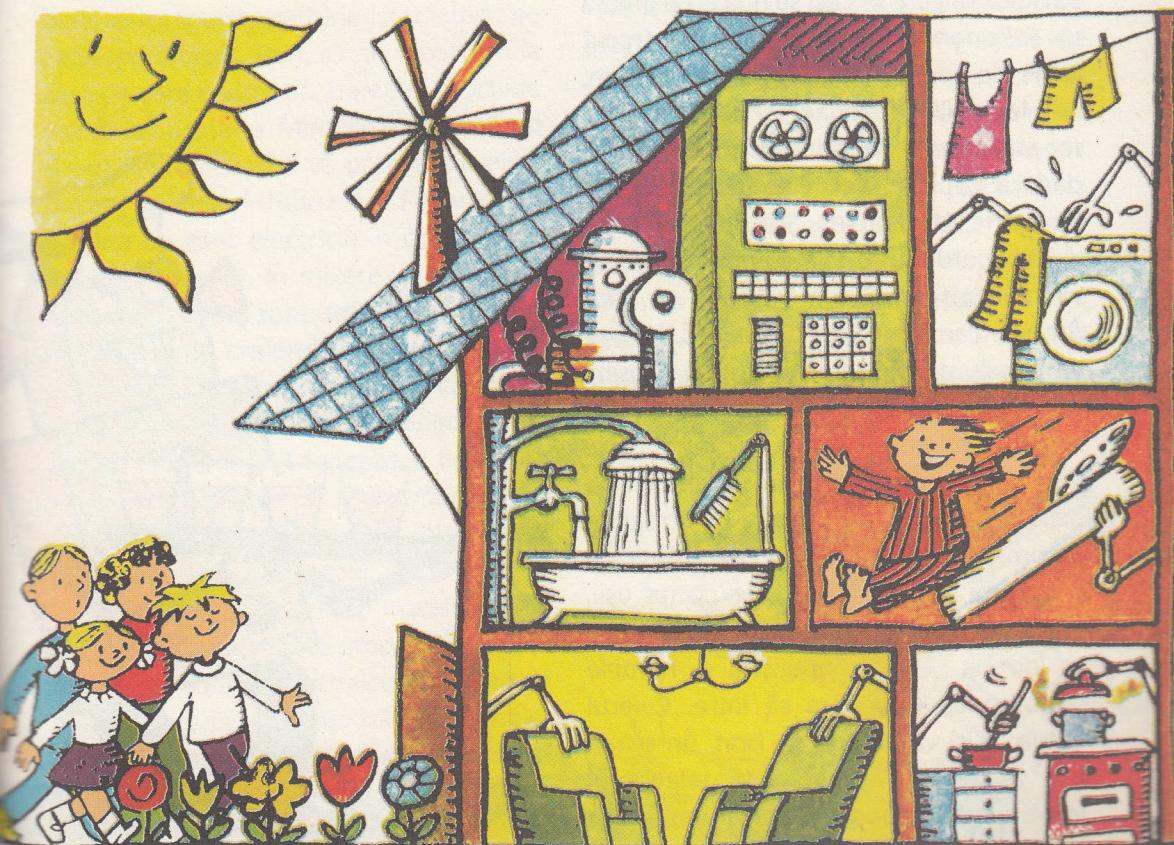

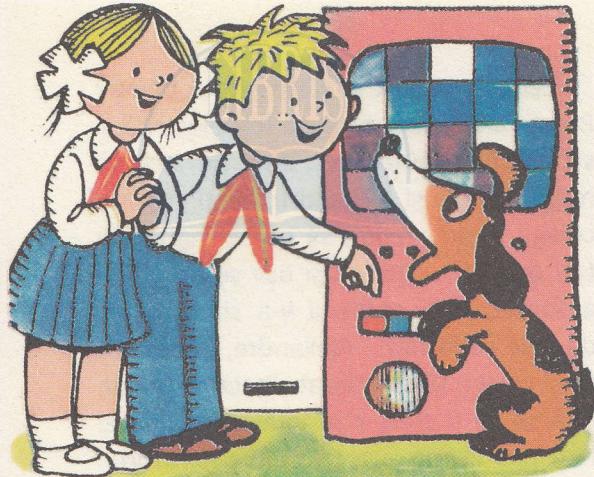
CUPRINS

Acasă	7
Adevărul despre roboți	11
Fără computer nu se poate...	16
La doctor	20
Viața la țară	24
Am așteptat vacanța cu nerăbdare și... iată-o!	27
Energia vânturilor	30
Energia nucleară	34
Cald, cald...	38
În atmosferă	42
Scrisoare din Oceanul Planetar	46
Biotehnologii în acțiune	50
În adâncul pământului	57
Către stația orbitală	62
În jurul Pământului	65
Din nou acasă.....	68

Bun venit, dragi prieteni, în această minunată „Casă a viitorului”, la noi acasă! Nu, vă rog să nu călcați pe straturile de flori, v-ați putea curența; *Felix-grădinuarul* tocmai face un experiment — încearcă să influențeze creșterea tulpinilor cu ajutorul unor curenți electrici. Această casă, copii, este ultima realizare a institutului nostru de cercetări. Prin ea vrem să demonstrăm că omul modern poate fi încunjurat tot timpul de ajutoare nevăzute, gata să-i rezolve toate problemele casnice și să-l lase pe el să facă ceea ce numai omul poate pe această planetă a noastră: să gândească...

...Dar ce rost are să săriți gardul, băieți? Poarta are în față o celulă fotoelectrică și se deschide automat... Așa, pe aici, vă rog... Daniela și Alexandru, aveți grija de colegii voștri, vedeți să nu se îngheșue toți odată!... Sigur că și ușa se deschide automat, *Felix-portarul* v-a simțit și vă dă voie să intrați... Alexandre, pentru că tu și colegii tăi ați călcăt direct pe covor, fără să vă fi șters mai întâi pe picioare, l-ați pus în mișcare pe *Felix-aspiratorul*. A început, vedeți? A înțeles că trebuie să facă ordine și s-a apucat să aspire covorul. Îl aspiră prin aceste deschideri mici de la baza pereților, creează curenți de aer care cară toate particulele de murdărie în tuburile de vidanjare, și de acolo, direct la instalația de biogaz.

Am să vă rog acum să vă așezați. Pe cățelul nostru Petrache nu-l luați în seamă: mărâie, l-am adus aici abia acum o săptămână și nu s-a obișnuit încă... Se teme de baie, latră la televizor, ușile automate îl înspăimântă, nu pricepe cum de paturile se ridică singure — căci se ridică, de îndată ce *Felix-dormitorul* înțelege că au trecut orele de somn... *Ştiu-tot-fac-tot*, fii bun, adu-le copiilor citronade și prăjituri. *Ştiu-tot-fac-tot* este robotul nostru de oraș și dădaca copiilor mei. Da, *Ştiu-tot*, de la bucătărie, bineînțeles. Știți, copii, acum, dacă robotul nu se află cu noi, trebuie să vă mărturisesc că am impresia că *Ştiu-tot* este cam intimidat de *Felix-i*... Nu, nu vă mirați, robotul meu este mai sensibil decât pare, iar aceste încăperi pe care le vedeți sunt pur și simplu extraordinare. Căci voi vă aflați acum în ultramoderna *Casă a viitorului*, o instalație în întregime automatizată. Adică: din momentul în care o singură persoană îi atinge clanța ușii, micul calculator ascuns în clanță, după ce va întreba — și va înregistra — numele vizitatorului, îl va lăsa să intre. Cuierul automat își va întinde un braț, un scaun i se va deplasa la îndemână, televizorul își va lumina ecranul și se va împărți în

careuri, prezentând, în același timp, toate programele, din care locatarul va alege după pofta inimii sale. Uite, îl aveți acum în funcțiune. Voi, fetelor, ce alegeți? Baletul? Bun, aveți baletul pe tot ecranul... A, băieții voiau fotbal... Nu vă necăjiți, se rezolvă, voi aveți în cealaltă parte a camerei un ecran ajutător. Hai, Alexandre, condu-i acolo, să vadă băieții meciul... Vai de mine, ce faceți? Prea târziu... Bietul *Ştiu-tot-fac-tot*... i-ați răsturnat tava cu citronade. Aha, v-ați speriat... Gata, fetelor, nu mai tipăti, nu sunt soareci, sunt tot dispozitive de-ale lui *Felix-aspiratorul*, mici periute automate care șterg podelele. Și-l înspăimântă de moarte pe Petrache. Taci, termină cu lătratul! *Ştiu-tot*, adu alte băuturi, așezați-vă odată, fetelor! Băieți, liniște, gata, nu mai mișcă nimeni, fraților... ce hărmălaie!

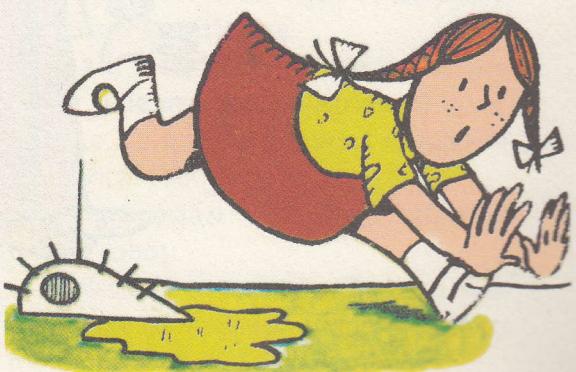

...Gata? Of! Tu ce-ai căutat la baie fără să mă-ntriebi? Astă-i doar o casă automată experimentală, nu sunt încă toate puse la punct — iar senzorii din baie te-au simțit, *Felix-baia* a considerat că nu prea ești curat — și nu ești, dragul meu, nu ești — și a început să te îmbăieze. Sărmanul Petrache pătește asta din oră în oră. Cine mai vrea la baie, să-mi spună, mai bine-l dezactivez pe *Felix-spălătorul*... Bun, să ne-ntoarcem la casa pe care o vizitați... Daniela, deschide ușa de la bucătărie. Miroase frumos? Cred și eu: *Felix-bucătarul* vă pregătește niște bucate pe cinstel! Unde este? Peste tot: în mașina de gătit electrică, în cuptorul cu radiații infraroșii, în mixere, în frigiderul automat... Cine sunt toți *Felix-ii* ăștia? Păi, cine să fie, creierul electronic al casei, dragii mei! Cel care comandă micile roboți casnici. De fapt, există un singur *Felix*, dar eu i-am împărțit funcțiile și de aceea v-am vorbit despre un *Felix-grădinăr*, un *Felix-televizor*, dar, de fapt, tot calculatorul prezintă și alege programul.

Acesta este, dragii mei, marele secret al *Casei viitorului*: toate procesele sunt, în întregime, conduse de calculator, *Felix* al nostru, care își declanșează automatele, curățând, lustruind, periind, gătind bucatele, aerisind camerele, punând în funcțiune televizorul, radioul, caloriferele. Astfel, în

Casa viitorului oamenii sunt serviti prompt și economic, cu tot ce le trebuie. Iar energia nu este luată de la rețea, pentru că, iubiți invitați buclucași, casa noastră nu este conectată la rețeaua electrică națională! Nu. În schimb, pe acoperiș, celule solare transformă razele soarelui în curent electric. În cazane-recuperatoare de culoare închisă se încălzește apa menajeră, tot de la soare. Două mici moriști captează energia eoliană — atunci când bate vântul — și o înmagazinează la subsol, în baterii speciale. Iar o pompă termică reușește să „mai facă rost” de încă un pic de căldură din apa bazinului din grădină și să o utilizeze în baie, în bucătărie, sau, dacă nimeni nu are nevoie de aceste calorii pe moment, să le pună la păstrare în acumulatoarele termice de la subsol, pentru a le folosi mai târziu. În plus, există o instalație care produce biogaz din resturile menajere ale casei, ajutând astfel miciile generatoare de curent electric care „trudesc” pentru noi.

Asta-i tot. Uite că vin și bucatele, pe măsuță automată... Hei, dar tortul ăsta cine l-a comandat? Voi? Păi cum ați putut să vă-înțelegeți cu... Aha, ați mai lucrat la calculatoare. Si la programe mai grele? ăsta-i un fleac? Ce spuneți?! La uite, eu vindeam castraveți grădinilor... Bineînteles, știam că în toate școlile se face

de ani buni instruire asistată de calculator, dar nu-mi închipuiam că sunteți chiar aşa mari experți!... Culmea e că și lui *Felix* i-aţi căzut cu tronc; ia priviți, pe consola de sus, luminița aceea violetă cu care ne informează că „totul merge perfect”. N-aș fi crezut una ca asta nici în ruptul capului — mie, niciodată nu mi-a aprins lumina violetă!... Cu mine nu se înțelege atât de bine... Iar cât despre Petrache și *Știu-tot*, ce să mai vorbim, îi persecută fără milă, uități-vă ce aer trist au amândoi...

Dar voi vă simțiți minunat aici... Și pricepeți tot, nu-i aşa? Ce-ar fi să vă las vouă *Casa viitorului*? S-o folosească și s-o

întrețină școala voastră? V-ați descurca, sunt sigur... Iar noi o să ne mutăm în altă parte, să facem altceva, ceva ce voi nu știți încă...

Petrache, *Știu-tot*, haideți, îi lăsăm pe copii aici. Daniela, Alexandru și prietenii lor își vor petrece, cu siguranță, în acest splendid peisaj și în această minunată casă, o săptămână de vacanță extraordinară...

Ei, la revedere, noi ne întoarcem în oraș... Și, pe curând, copiii mei năzdrăvani, care, ca-n poveștile despre viitor, cresc la minte într-o zi cât alții într-un an.

